

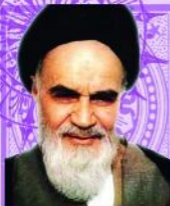
نسخه پیش از چاپ

حضرت رسول اکرم (صلی الله علیه و آله): ماه رمضان، ماه
خداست و آن ماهی است که خداوند در آن حسنات را
می‌افزاید و گناهان را پاک می‌کند و آن ماه برکت است.

بحار الانوار (ط-بیروت) ج ۹۳، ص ۳۴۰ - فضائل الاشهر الثلاثة ص ۹۵

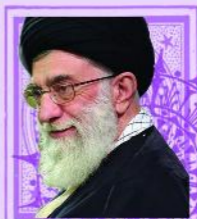

ان شاء الله با سلامت نفس وارد بشوید به ماه مبارک؛ و در ماه مبارک خودتان را در ضیافت خدای تبارک و تعالی ببینید و حق تعالی را مضيف خودتان ببینید و او را حاضر واقعه ببینید.

صحیفه امام ج ۲ ص ۳۹۰

ما احتیاج داریم به این که از این ساعات، از این روزها و شبهای پربرکت حداکثر بهره را ببریم؛ با تقویت رابطه‌ی قلبی خودمان با عالم معنا، با عالم غیب، با ابتهال و تضرع و خشوع در مقابل رب الارباب، و با استحکام پیوند ولایت خودمان با اهل بیت (علیهم السلام)...

بیانات در دیدار کارگزاران نظام ۱۳۹۱/۰۵/۰۳

حضرت رسول اکرم (صل الله عليه و آله): رمضان ماهی
است که ابتدایش رحمت است و میانه‌اش مغفرت و
پایانش آزادی از آتش جهنم.

(بحار الانوار، ج ۹۳، ص ۳۴۲)

فهرست

- ۷.....سوره قدر
- ۸.....سوره شمس
- ۱۰.....سوره اعلی
- ۱۵.....اعمال مشترک هر شب و روز ماه مبارک
- ۱۹.....اعمال مشترک شب های ماه رمضان
- ۲۱.....اعمال مخصوص سحرگاهان
- ۲۹.....احکام نماز و روزه دانشجو
- ۳۲.....دعای افتتاح
- ۵۰.....اعمال لیالی مخصوص ماه مبارک
- ۵۹.....تقویم و ادعیه روزانه ماه رمضان
- ۹۰.....نماز عید فطر
- ۹۵.....اوقات شرعی

حضرت رسول اکرم (صل الله علیه و آله): درهای آسمان
در اولین شب ماه رمضان گشوده می شود و تا آخرین
شب آن بسته نخواهد شد.

(بحار الانوار، ج ۹۳، ص ۳۴۴)

رمضان

سوره قدر

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ ﴿١﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ ﴿٢﴾ لَيْلَةُ
الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ ﴿٣﴾ تَنْزِيلُ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ فِيهَا بِإِذْنِ
رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ أَمْرٍ ﴿٤﴾ سَلَامٌ هِيَ حَتَّى مَطْلَعِ الْفَجْرِ ﴿٥﴾

«ما آن لقرآن آرا در شب قدر نازل کردیم. و توجه می‌دانی شب قدر چیست؟! شب قدر بهتر از هزار ماه است. فرشتگان و روح در آن شب به اذن پروردگارش برای تقدیر آهر کاری نازل می‌شوند. شی است سرشار از سلامت و برکت و رحمت آتا طلوع سپیده»

رمضان

سورة الشمس

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

وَالشَّمْسِ وَضُحَاهَا (١) وَالْقَمَرِ إِذَا تَلَّاهَا (٢) وَالنَّهَارِ إِذَا جَلَّاهَا (٣) وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَاهَا (٤) وَالسَّمَاءِ وَمَا بَنَاهَا (٥) وَالْأَرْضِ وَمَا طَحَاهَا (٦) وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا (٧) فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا (٨) قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا (٩) وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّاهَا (١٠) كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَغْوَاهَا (١١) إِذِ انبَعَثَ أَشْقَاهَا (١٢) فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ نَاقَةَ اللَّهِ وَسُقْيَاهَا (١٣) فَكَذَّبُوهُ فَعَقَرُوهَا فَدَمْدَمَ عَلَيْهِمْ رَبُّهُمْ بِذَنبِهِمْ فَسَوَّاهَا (١٤) وَلَا نَجَافَ عُقْبَاهَا (١٥)

رمضان

به نام خداوند نجشنده نجشایبگر

به خورشید و گسترش نور آن سوگند، (۱) و به ماه هنگامی که بعد از آن درآید، (۲) و به روز هنگامی که صفحه زمین را روشن سازد، (۳) و به شب آن هنگام که زمین را بپوشاند، (۴) و قسم به آسمان و کسی که آسمان را بنا کرده، (۵) و به زمین و کسی که آن را گسترانیده، (۶) و قسم به جان آدمی و آن کس که آن را آفریده و منظم ساخته، (۷) سپس فجور و تقوا اثر و خیرش را به او الهام کرده است، (۸) که هر کس نفس خود را پاک و تزکیه کرده، رستگار شده، (۹) و آن کس که نفس خویش را با معصیت و گناه آلوده ساخته، نومید و محروم گشته است، (۱۰) قوم «ثمود» بر اثر طغیان، پیامبران را، تکذیب کردند، (۱۱) آنگاه که شقی ترین آنها پیا خواست، (۱۲) و فرستاده الهی (صالح) به آنان گفت: «ناقه خدا همان شتری که معجزه الهی بود را با آبشخورش وا گذارید (و مزاحم آن نشوید)!» (۱۳) ولی آنها او را تکذیب و ناقه را پی کردند (و به هلاکت رساندند)؛ از این رو پروردگارش آنها (و سرزمینشان) را به خاطر گناهانشان درهم کوبید و با خاک یکسان و صاف کرد! (۱۴) و او هرگز از فرجام این کار (مجازات ستمگران) بیم ندارد! (۱۵)

رمضان

سوره اعلى

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْاَعْلٰی ﴿١﴾ الَّذِیْ خَلَقَ فَسَوّٰی ﴿٢﴾ وَالَّذِیْ قَدَرَ فَهَدٰی ﴿٣﴾
وَالَّذِیْ اَخْرَجَ الْمَرْعٰی ﴿٤﴾ لِّجَعَلَهُ غَنَاءً اَحْوٰی ﴿٥﴾ سَنُقْرِئُكَ فَلَا
تَنْسٰی ﴿٦﴾ اِلَّا مَا سَاءَ اللّٰهُ اِنَّهُ یَعْلَمُ الْجَهْرَ وَمَا نَحْوِیْ ﴿٧﴾ وَنُیَسِّرُكَ
لِلْیُسْرِی ﴿٨﴾ فَذَكِّرْ اِنْ نَفَعْتَ الذِّكْرٰی ﴿٩﴾ سَیِّدًا كَرِیْمًا نَّجِیًّا ﴿١٠﴾
وَيَسْجُدْ بِهَا لِاسْمِی ﴿١١﴾ الَّذِیْ یَصَلٰی النَّارَ الْكُبْرٰی ﴿١٢﴾ ثُمَّ لَا یَمُوتُ
فِیْهَا وَلَا یَحْیٰی ﴿١٣﴾ قَدْ اَفْلَحَ مَنْ تَزَكّٰی ﴿١٤﴾ وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلٰی ﴿١٥﴾
بَلْ تُؤْمِرُونَ الْحَیٰةَ الدُّنْیَا ﴿١٦﴾ وَالْاٰخِرَةُ خَیْرٌ وَّاَبْقٰی ﴿١٧﴾ اِنَّ هٰذَا لَفِی
الصُّحُفِ الْاُولٰی ﴿١٨﴾ صٰفِّ اِبْرٰهِیْمَ وَمُوسٰی ﴿١٩﴾

به نام خداوند نجشنده نجشایبشگر

منزه شمار نام پروردگار بلند مرتبهات را! (۱) همان خداوندی که آفرید و منظم کرد. (۲) و همان که اندازه گیری کرد و هدایت نمود. (۳) و آن کس را که چراغ راه به وجود آورد. (۴) سپس آن را خشک و تیره قرار داد! (۵) ما بزودی (قرآن را) بر تو می خوانیم و هرگز فراموش نخواهی کرد. (۶) مگر آنچه را خدا بخواهد. که او آشکار و نهان را می داند! (۷) و ما تو را برای انجام هر کار خیر آماده می کنیم! (۸) پس تذکر ۱۰ اگر تذکر مفید باشد! (۹) و بزودی کسی که از خدا می ترسد متذکر می شود. (۱۰) اما بد نجات ترین افراد از آن دوری می گزینند. (۱۱) همان کسی که در آتش بزرگ وارد می شود. (۱۲) سپس در آن آتش می میرد و نه زنده می شود! (۱۳) به یقین کسی که پاکی جست (و خود را تزکیه کرد). رستگار شد. (۱۴) و آن که نام پروردگارش را یاد کرد سپس نماز خواند! (۱۵) ولی شما زندگی دنیا را مقدم می دارید. (۱۶) در حالی که آخرت بهتر و پایدارتر است! (۱۷) این دستورها در کتب آسمانی پیشین (نیز) آمده است. (۱۸) در کتب ابراهیم و موسی (۱۹).

حضرت رسول اکرم (صل الله علیه و آله): اگر بنده «خدا»
می دانست که در ماه رمضان چیست [چه برکتی وجود
دارد] دوست می داشت که تمام سال، رمضان باشد.

(بحار الانوار، ج ۹۳، ص ۳۴۶)

رمضان

امام علی (ع): روزی رسول خدا(ص) برای ما خطبه ای ایراد کرد و فرمود: ای مردم! همانا ماه با برکت و رحمت و آمرزش به شما روی آورده است. این ماه نزد خدا برترین ماه است و روزهایش برترین روزها و شب هایش برترین شب ها و ساعت هایش برترین ساعات. در این ماه شما به میهمانی خدا دعوت شده اید و در زمره بهرمنندان از کرامات خداوند قرار گرفته اید. در این ماه نفس های شما تسبیح خداست و خواب شما عبادت است و اعمال شما پذیرفته و دعایتان به اجابت می رسد... من برخاستم و عرض کردم: ای رسول خدا! برترین کارها در این ماه چیست؟ پیامبر فرمود: ای ابالحسن! برترین کارها در این ماه خویشنداری از حرام های خداوند است.

حضرت رسول اکرم (صلی الله علیه و آله): کسی که در
رمضان آمرزیده نشود، در کدام ماه آمرزیده خواهد شد؟

میزان الحکمه، روایت ۷۴۵۹

اعمال مشترک هر شب و روز

۱- خواندن دعای ذیل بعد از هر نماز فریضه ای:

يَا عَلِيُّ يَا عَظِيمُ، يَا غَفُورُ يَا رَحِيمُ، أَنْتَ الرَّبُّ الْعَظِيمُ،

ای والا ای بزرگ ای آمرزنده ای مهربان تویی

الَّذِي لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ، وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ،

پروردگار بزرگی که نیست مانند او چیزی و او شنوا و بیناست

وَهَذَا شَهْرٌ عَظَمْتُهُ وَكَرَمَتُهُ وَشَرَفَتُهُ

و این ماهی است که آن را بزرگ و گرامی داشته و او را شرافت

وَفَضَلَتُهُ عَلَى الشُّهُورِ، وَهُوَ الشَّهْرُ الَّذِي فَرَضْتَ

و برتری داده ای بر ماه های دیگر و این ماهی است

صِيَامَهُ عَلَيَّ، وَهُوَ شَهْرُ رَمَضَانَ، الَّذِي

که روزه آن را بر من واجب کرده و این ماه رمضان است

أَنْزَلْتَ فِيهِ الْقُرْآنَ هُدًى لِلنَّاسِ

همان ماهی که قرآن را در آن فرو فرستادی آن قرآنی که راهنمای مردم

وَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَىٰ وَالْقُرْآنِ ،

و نشانه های روشنی از هدایت و جدا ساختن (میان حق و باطل) است

وَجَعَلَتْ فِيهِ لَيْلَةَ الْقَدْرِ، وَجَعَلَتْهَا خَيْرًا مِنْ أَلْفِ

و قراردادی در این ماه شب قدر را و آن را بهتر از هزار

شَهْرٍ، فَيَا ذَا الْمَنِّ وَلَا يُمَنَّ عَلَيْكَ، مَنْ عَلَيَّ

ماه، پس ای منت داری که کسی بر تو منت ندارد منت نه بر من

بِفَكَالِكِ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ، فَيَمَنْ تَمَنَّ عَلَيَّ،

به آزاد ساختنم از آتش در میان آنان که بر آنها منت نهی

وَأَدْخِلْنِي الْجَنَّةَ، بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ،

و داخل بهشتم گردان بر رحمت ای مهربانترین مهربانان

۲- خواندن دعای:

اللَّهُمَّ ادْخِلْ عَلَىٰ أَهْلِ الْقُبُورِ السُّرُورَ، اللَّهُمَّ اغْنِ كُلَّ فَقِيرٍ،

خدایا بفرست بر خفتگان در گور نشاط و سرور خدایا دارا کن هر نداری را

اللَّهُمَّ اشْفِ كُلَّ جَانِعٍ، اللَّهُمَّ اكْسُ كُلَّ عُرْيَانٍ،

خدایا سیر کن هر گرسنه ای را خدایا بپوشان هر برهنه را

اللَّهُمَّ اقْضِ دَيْنَ كُلِّ مَدِينٍ، اللَّهُمَّ فَرِّجْ عَنَّا كُلَّ مَكْرُوبٍ،

خدایا ادا کن قرض هر قرضداری را خدایا بگشا اندوه هر غمزده را

اللَّهُمَّ رُدِّ كُلَّ غَرِيبٍ، اللَّهُمَّ فَكِّ كُلَّ أَسِيرٍ،

خدایا به وطن بازگردان هر دور از وطنی را خدایا آزاد کن هر اسیری را

اللَّهُمَّ أَصْلِحْ كُلَّ فَاسِدٍ مِّنْ أُمُورِ الْمُسْلِمِينَ،

خدایا اصلاح کن هر فسادى را از کار مسلمانان

اللَّهُمَّ اشْفِ كُلَّ مَرِيضٍ، اللَّهُمَّ سُدِّ فَقْرَنَا بِغِنَاكَ،

خدایا درمان کن هر بیماری را خدایا ببند رخنه فقر ما را به وسیله دارایی خود

اللَّهُمَّ غَيِّرْ سُوءَ حَالِنَا مُجَسِّنِ حَالِكَ،

خدایا بدی حال ما را بخوبی حال خودت مبدل کن

اللَّهُمَّ اقْضِ عَنَّا الدَّيْنَ، وَأَعِنَّا مِنَ الْفَقْرِ،

خدایا ادا کن از ما قرض و بدهیمان را و بی نیازمان کن از نداری

إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ.

که راستی تو بر هر چیز توانایی.

۳- تلاوت قرآن

۴- ذکر بسیار کلمه طیبه لا اله الا الله و صلوات و استغفار از گناهان

امام صادق (ع): اگر کسی در روز گرمی روزه بگیرد و تشنه شود، خدای سبحان هزار فرشته را موکل می کند تا چهره او را مسح کنند و تا هنگام افطار به او بشارت دهند و هنگام افطار خداوند (عزوجل) می فرماید: «عجب معطری و چه بوی خوشی داری! فرشتگان من شاهد باشید که من او را آمرزیدم.»

انسان هیچ ظرفی را به بدی شکم پر نکرده است. (بخاری ج ۶ ص ۳۳۰)

اندرون از طعام خالی دار تا در آن نور معرفت بینی

اعمال مشترک شب‌های ماه مبارک رمضان

۱- افطار کردن به هنگام دخول وقت مغرب شرعی

(مستحب است که بعد از نماز مغرب افطار کند.)

۲- افطار با غذاها و نوشیدنی های پاک و طاهر از جمله

خرما، شیر، حلوا، آب گرم

۳- خواندن دعا هنگام افطار از جمله:

اللَّهُمَّ لَكَ صُومْتُ، وَعَلَى رِزْقِكَ أَفْطَرْتُ، وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ.

خدایا برای تو روزه گرفتم و با روزی تو افطار کنم و بر تو توکل کنم.

بِسْمِ اللَّهِ، اللَّهُمَّ لَكَ صُومْنَا، وَعَلَى رِزْقِكَ أَفْطَرْنَا، فَتَقَبَّلْ مِنَّا.

خدایا برای تو روزه گرفتیم و با روزی تو افطار کنیم پس از ما بپذیر

إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ.

که براستی تو شنوا و دانایی.

۴- خواندن سوره «اَنَا انزلناه» به هنگام افطار

هـ- گفتن عبارت « بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ، یا وَاِسْعَ

الْمَغْفِرَةِ ، اَغْفِرْ لِيْ » در لقمه اوّل به هنگام افطار

رمضان

۶- دعا کردن به هنگام افطار

(رسول خدا(ص) : برای روزه دار به هنگام افطارش، یک

دعای اجابت شده، می باشد.)

۷- صدقه دادن به هنگام افطار

۸- افطار دادن (حتی اگر با تعدادی خرما یا جرعه ای از

آب باشد)

۹- خواندن دعای افتتاح در هر شب

۱۰- خواندن سوره «إِنَّا فَتَحْنَا»

در روایتی از امام صادق (علیه السلام) آمده است که هر

کس در هر شب از ماه رمضان، سوره «إِنَّا فَتَحْنَا» را در

نماز مستحبّی بخواند، آن سال از بلاها محفوظ بماند.

اعمال مخصوص سحرگاهان

۱- خوردن سحری؛ که در روایتی از رسول خدا(ص) آمده است که خوردن سحری را ترک نکنید هرچند یک عدد خرما باشد.

۲- خواندن سوره «إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ» به هنگام خوردن سحری؛ در روایتی از امام صادق(ع) آمده است که هر مؤمنی، در وقت افطار و خوردن سحری، این سوره را بخواند، در میان این دو وقت ثواب شهیدان را دارد.

۳- خواندن دعای ابوحمزه ثمالی

۴- خواندن دعای سحر:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ بَهَائِكَ يَا بَهَاءُ، وَكُلُّ بَهَائِكَ يَهِي،

خدایا از تو خواهم به درخشنده ترین مراتب درخشندگیت با این که تمام مراتب آن درخشنده است

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِبَهَائِكَ كُلِّهِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ جَمَالِكَ

خدایا درخواست کنم به همه مراتب درخشندگیت خدایا از تو خواهم

بِأَجْمَلِهِ، وَكُلِّ جَمَالِكَ جَمِيلٌ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِجَمَالِكَ كُلِّهِ،

به زیباترین مراتب جمالت با این که تمام مراتب جمالت زیباست
خدایا از تو خواهم به همه مراتب جمالت

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ جَلَالِكَ بِأَجَلِهِ، وَكُلِّ جَلَالِكَ جَلِيلٌ،

خدایا از تو خواهم به باشکوهترین مراتب جلالت با این که تمام
مراتب جلال تو باشکوه است

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِجَلَالِكَ كُلِّهِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ عَظَمَتِكَ

خدایا از تو خواهم به همه مراتب جلالت خدایا از تو خواهم به
بزرگترین مرتبه عظمتت

بِأَعْظَمِهَا، وَكُلِّ عَظَمَتِكَ عَظِيمَةٌ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعَظَمَتِكَ كُلِّهَا،

با این که تمام مراتب عظمتت بزرگ است خدایا از تو خواهم به همه
مراتب عظمتت

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ نُورِكَ بِأَنْوَارِهِ، وَكُلِّ نُورِكَ

خدایا از تو خواهم به نورانی ترین مراتب روشنیت با این که تمام
مراتب

نَيْرُ، اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْتَلِّکَ بِنُورِکَ کُلِّهِ، اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْتَلِّکَ مِنْ رَحْمَتِکَ

روشنیت نورانی است خدایا از تو خواهم به همه مراتب نورت خدایا
از تو خواهم به وسیعترین مراتب

بِاَوْسَعِهَا، وَ کُلُّ رَحْمَتِکَ وَاِسَعَةٌ، اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْتَلِّکَ بِرَحْمَتِکَ
کُلِّهَا،

رحمتت با این که تمام مراتب رحمتت وسیع است خدایا از تو
خواهم به همه مراتب رحمتت

اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْتَلِّکَ مِنْ کَلِمَاتِکَ بِاَتَمِّهَا، وَ کُلُّ کَلِمَاتِکَ تَامَةٌ،

خدایا از تو خواهم به تمامترین کلمات (و سخنان) با این که همه
سخنانت تمام است

اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْتَلِّکَ بِکَلِمَاتِکَ کُلِّهَا، اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْتَلِّکَ

خدایا از تو خواهم به همه سخنانت خدایا از تو خواهم

مِنْ کَمَالِکَ بِاَکْمَلِهِ، وَ کُلُّ کَمَالِکَ کَامِلٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْتَلِّکَ بِکَمَالِکَ

کُلِّهِ

به کاملترین مرتبه کمال با این که تمام مراتب کمال
کامل است خدایا از تو خواهم به همه مراتب کمال

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ أَسْمَائِكَ بِأَكْبَرِهَا ،

خدایا از تو خواهم به بزرگترین نامهایت

و كُلِّ أَسْمَائِكَ كَبِيرَةٍ . اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَسْمَائِكَ كُلِّهَا ،

با این که تمام نامهایت بزرگ است خدایا از تو خواهم به همه
نامهایت

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ عِزَّتِكَ بِأَعَزِّهَا ، وَ كُلِّ عِزَّتِكَ عَزِيزَةٍ .

خدایا از تو خواهم به عزیزترین مقام عزت گرچه همه مراتب عزت
عزیز است

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعِزَّتِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ مَشِيَّتِكَ

خدایا از تو خواهم به همه مراتب عزت خدایا از تو خواهم به حق
گذرترین مشیت

بِأَمْضَاهَا ، وَ كُلِّ مَشِيَّتِكَ مَا ضِيئَةٍ . اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَشِيَّتِكَ كُلِّهَا

گرچه تمام مراتب مشیت گذراست خدایا از تو خواهم تمام مراتب مشیت

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ قُدْرَتِكَ بِالْقُدْرَةِ الَّتِي اسْتَطَلْتَ بِهَا

خدایا از تو خواهم به حق آن قدرتت که احاطه پیدا کردی بدان

عَلَى كُلِّ شَيْءٍ، وَكُلِّ قُدْرَتِكَ مُسْتَطِيلَةً. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ

بر هر چیز گرچه تمام مراتب قدرتت چنین است خدایا از تو خواهم

بِقُدْرَتِكَ كُلِّهَا، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ عِلْمِكَ بِأَنْفَعِهِ، وَكُلِّ عِلْمِكَ

نَافِذٌ،

به همه مراتب قدرتت خدایا از تو خواهم به حق نافذترین مراتب

دانشت گرچه تمام مراتب دانشت نافذ است

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعِلْمِكَ كُلِّهِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ قَوْلِكَ بِأَرْضَاءِ،

خدایا از تو خواهم به تمام مراتب دانشت خدایا از تو خواهم به حق

پسندیده ترین سخنانت

وَكُلِّ قَوْلِكَ رَضِيٌّ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِقَوْلِكَ كُلِّهِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ

با این که همه سخنانت پسندیده است خدایا از تو خواهم به حق

همه سخنانت خدایا از تو خواهم به حق

مِنْ مَسَائِلِكَ بِأَحَبِّهَا إِلَيْكَ، وَكُلِّ مَسَائِلِكَ إِلَيْكَ حَبِيبَةً. اللَّهُمَّ إِنِّي

محبوبترین خواسته هایت پیش تو گرچه همه خواسته هایت پیش
تو محبوب است خدایا از تو

أَسْأَلُكَ بِمَسَائِلِكَ كُلِّهَا، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ شَرَفِكَ بِأَشْرَفِهِ،

خواهم به حق همه خواسته هایت خدایا از تو خواهم به حق
شریفترین مراتب شرفت

وَ كُلِّ شَرَفِكَ شَرِيفٌ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِشَرَفِكَ كُلِّهِ، اللَّهُمَّ إِنِّي

با این که تمام مراتب آن شریف است خدایا از تو خواهم به همه
مراتب شرفت خدایا از تو خواهم

أَسْأَلُكَ مِنْ سُلْطَانِكَ بِأَدْوَمِهِ، وَ كُلِّ سُلْطَانِكَ دَائِمٌ، اللَّهُمَّ إِنِّي

به حق ابدی ترین مراتب سلطنت گرچه تمام مراتب سلطنتت
جاویدان است خدایا از تو خواهم

أَسْأَلُكَ بِسُلْطَانِكَ كُلِّهِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ مُلْكِكَ بِأَفْخَرِهِ،

به حق تمام مراتب سلطنتت خدایا از تو خواهم به حق
گرانمایه ترین مراتب فرمانروایت

وَ كُلِّ مُلْكِكَ فَافْخَرٌ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمُلْكِكَ كُلِّهِ، اللَّهُمَّ إِنِّي

گرچه تمام مراتب فرمانروایت گرانمایه است خدایا از تو خواهم به
همه مراتب فرمانروایت خدایا از تو

أَسْأَلُكَ مِنْ عُلُوكَ بِأَعْلَاهُ، وَكُلِّ عُلُوكَ عَالِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ

خواهم به والاترین مقام بلندت گرچه همه مراتب آن والاست خدایا
از تو خواهم به همه مراتب بلندیت

بِعُلُوكَ كُلِّهِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ مَنِّكَ بِأَقْدَمِهِ، وَكُلِّ مَنِّكَ قَدِيمٍ.

خدایا از تو خواهم به حق قدیمترین نعمت گرچه همه نعمتهایت
قدیم است

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَنِّكَ كُلِّهِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ آيَاتِكَ

خدایا از تو خواهم به حق نعمتهایت خدایا از تو خواهم به حق

بِأَكْرَمِهَا، وَكُلِّ آيَاتِكَ كَرِيمَةً، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِآيَاتِكَ كُلِّهَا.

گرامی ترین آیات گرچه همه آیات تو گرامی است خدایا از تو خواهم
به حق همه آیات

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَا أَنْتَ فِيهِ مِنَ الشَّانِ وَالْجَبْرُوتِ، وَأَسْأَلُكَ

خدایا از تو خواهم بدانچه در آنی از شأن و مقام و بزرگی و از تو
خواهم

بِكُلِّ شَأْنٍ وَحَدُّهُ وَجَبْرُوتٍ وَحَدَّهَا، اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ

به هر شأن و مقامی جدا و به هر بزرگی جداگانه خدایا از تو خواهم

رمضان

بِمَا مَحْبُوْبِيْ [بِه] حِيْنَ اَسْئَلُكَ فَاَجِبْنِيْ يَا اَللّٰهُ.

به آنچه اجابت کنی دعایم را هنگامی که از تو خواهم که اجابت کنی ای خدا.

آزادی ترک شهوات است. (بخارج ۷۴ص ۲۳۹) و رمضان فرصتی است برای آزاد زیستن چرا که در آن از اسارت شکمبارگی، بی ارادگی و خمودی رها می شویم.

در ماه رمضان روزی هزار بار این حدیث قدسی را تکرار کنیم که « الصوم لی و اجزی به » روزه مال خداست و خدا شخصا جزای آن را می دهد. (روضه المتقین، ج ۳ ص ۲۵)

در حکم نماز و روزه دانشجویی که سفر او از حد مسافت شرعی تجاوز کند، در بین مراجع معظم چند نظر وجود دارد. طبق نظر آیات عظام امام خمینی (ره)، فاضل لنکرانی (ره) و خامنه ای نماز شکسته است و روزه صحیح نیست.

مقام معظم رهبری فرموده اند:

در سفر برای تحصیل علم، نماز شکسته است و روزه هم صحیح نیست. اعم از این که سفرشان هفتگی باشد یا روزانه، ولی کسی که برای کار آزاد یا اداری مسافرت می کند، اگر بین وطن یا محل سکونت و محل کارش هر ده روز حداقل یک مرتبه رفت و آمد نماید، باید از سفر دوم به بعد نماز خود را تمام بخواند و روزه او صحیح است و اگر بین دو سفری که برای کار کردن می رود ده روز در وطن یا جای دیگری بماند، در سفر اولیکه بعد از اقامت ده روزه برای

کار کردن می رود، نمازش شکسته است

و نمی تواند روزه بگیرد.

پس نماز کسی که برای تحصیل علم به جایی مسافرت می کند، شکسته است و روزه او هم صحیح نیست، مگر قصد ده روز کند که در این صورت نمازش تمام و روزه اش نیز صحیح است، یا یک ماه متوالی در یک جا بماند که بعد از ۳۱ روز نمازش تمام و روزه هم صحیح است. (مقام معظم رهبری اجازه داده اند این دانشجویانی که مقلد ایشان هستند در این مسئله از ایشان عدول کرده، و در این مسئله به فتوای مراجعی دیگر مانند آیت الله بهجت عمل کنند و در نتیجه نمازشان را تمام بخوانند و روزه اشان را بگیرند). نظر سایر مراجع معظم تقلید به شرح ذیل است:

آیات عظام بهجت، صافی، اراکی، گلپایگانی: نماز تمام و روزه صحیح است.

آیات عظام مکارم و صانعی: محل تحصیل دانشجویان

در حکم وطن است و نماز و روزه در آن جا تمام است و در بین راه شکسته است (در صورتی که مسیر رفت و برگشت به اندازه ۴۳ کیلومتر یا بیشتر باشد).

آیت الله تبریزی: اگر مسافت ۲۲ کیلومتر یا بیشتر باشد، بنا بر احتیاط واجب در راه و محل تحصیل و خوابگاه، بین نماز شکسته و تمام جمع کند و روزه ماه رمضان را بگیرد و بعید نیست دیگر قضای روزه بر او واجب نباشد.

آیت الله سیستانی: اگر دو روز کامل در آن جا باشند و قصد ماندن دو سال یا بیشتر داشته باشند، نماز آنها در آن جا تمام و روزه صحیح و در راه شکسته است و اگر دو روز کامل نیست، اگر مجموعاً مسافت های آنها در ماه ده روز یا بیشتر است کثیرالسفرند و نماز آنها در همه مسافرت ها تمام و روزه صحیح است. و اگر ۸ یا ۹ روز در ماه است، بنا بر احتیاط واجب باید هم شکسته بخوانند و هم تمام و روزه را بگیرند و هم قضا کنند.

بنابراین، هر شخص با توجه به فتوای مرجع تقلید خود باید وظیفه خود را انجام دهد.

دعای افتتاح

اللَّهُمَّ إِنِّي

خدایا من ستایش را

أَفْتَحُ الثَّنَاءَ بِحَمْدِكَ وَأَنْتَ مُسَدِّدٌ لِلصَّوَابِ بِمَنِّكَ وَأَيَّدْتَنِي أَنْكَ أَنْتَ

بوسیله حمد تو می گشایم و تویی که به نعمت نجشی خود بندگان را به درستی
و اداری و یقین دارم که براسستی تو

أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ فِي مَوْضِعِ الْعَفْوِ وَالرَّحْمَةِ وَأَشَدُّ الْمُعَاقِبِينَ فِي

مهربانترین مهربانانی اما در جای گذشت و مهربانی ولی سخت ترین
کیفر کننده ای در

مَوْضِعِ التَّكَالِيفِ وَالنَّقِمَةِ وَأَعْظَمُ الْمُتَجَرِّبِينَ فِي مَوْضِعِ الْكِبَرِيَاءِ

جای شکنجه و انتقام و بزرگترین جبارانی در جای بزرگی و

وَأَعْظَمَةِ اللَّهِمَّ أَذْنَتِي لِي فِي دُعَائِكَ وَمَسْئَلَتِكَ فَاسْمَعْ يَا سَمِيعُ

عظمت خدایا تو به من اجازه دادی در این که بخواهم و از تو درخواست

کم پس ای خدای شنوا

مَدْحًا وَ أَجَبَ يَا رَحِيمُ دَعْوَتِي وَأَقْبَلَ يَا غَفُورٌ عَثْرَتِي فَكَتَبَهَا

مدح و ثنايم را بشنو و پاسخ ده ای مهربان خواسته ام را و نادیده گیر ای

آمرزنده لغزشم را ای

إِلَهِي مِنْ كُرْبَةٍ قَدْ فَرَجْتَهَا وَهُمُومٍ قَدْ كَشَفْتَهَا وَعَثْرَةٍ قَدْ أَقْلْتَهَا

معبود من چه بسیار گرفتاری که برطرف کردی و چه بسیار اندوه که

زدودی و لغزشها که چشم پوشیدی

وَرَحْمَةٍ قَدْ نَشَرْتَهَا وَخَلْقَةٍ بَلَاءٍ قَدْ فَكَّكْتَهَا أَلْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ

و مهر و رحمت که گستردی و زنجیر بلا که از هم باز کردی ستایش خاص

خدایی است که نگردد

صَاحِبَةً وَلَا وِلْدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وِثْرٌ

همسری و نه فرزندی و نیست برایش شریکی در فرمانروایی و نیست برایش واری

مِنَ الدَّلِيلِ وَكَثْرَةُ تَكْبِيرِهِ أَلْحَمْدُ لِلَّهِ بِجَمِيعِ مَحَامِدِهِ كُلِّهَا عَلَى جَمِيعِ

از خوارگی و به کمال بزرگی او را یاد کن ستایش خدای را به همه ستودگیهایش

یکسر بر همه

نِعْمَتِهِ كُلِّهَا أَلْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَا مُضَادَّ لَهُ فِي مُلْكِهِ وَلَا مُنَازِعَ لَهُ فِي

نعمت‌هایش یکسر ستایش برای خدایی است که ضد و دشمنی در پادشاهی او و

أَمْرِهِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَا شَرِيكَ لَهُ فِي خَلْقِهِ وَلَا شَبِيهَ لَهُ فِي عَظَمَتِهِ

فرمانش نیست ستایش خدایی را است که شریکی در خلقتش ندارد و شبیهی در عظمت او نیست

الْحَمْدُ لِلَّهِ الْفَاسِي فِي الْخَلْقِ أَمْرُهُ وَحَمْدُهُ الظَّاهِرِ بِالْكَرَمِ مَجْدُهُ

ستایش خاص خدایی است که هویدا است در میان خلق کارش و ستایشش و آشکار است به بزرگواری شوکش

الْبَاسِطِ بِالْجُودِ يَدُهُ الَّذِي لَا تَنْقُصُ خَزَائِنُهُ وَلَا تَزِيدُهُ كَثْرَةُ الْعَطَاءِ

و گشاده است دستش آنکه نقصان نپذیرد خزینه هایش و بیفزایدش بسیاری عطا

الْأَجُوداً وَ كَرَمًا إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الْوَهَّابُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ قَلِيلًا مِنْ

مگر جود و بزرگواری براستی که او عزیز و بسیار نجشونده است خدایا از تو خواهم اندکی از

كثِيرٍ مَعَ حَاجَةٍ فِي إِلَيْهِ عَظِيمَةٍ وَغِنَاكَ عَنْهُ قَدِيمٌ وَهُوَ عِنْدِي كَثِيرٌ

بسیار با اینکه نیازمندیم بدان بزرگ است و بی نیازی تو از آن قدیم و ازلی است و آن درخواست پیش من بسیار

وَهُوَ عَلَيْكَ سَهْلٌ يَسِيرٌ اللَّهُمَّ إِنَّ عَفْوَكَ عَن ذَنْبِي وَبِحَاوِزِكَ عَن

ولی در زده تو اندک و آسان است خدایا بر اسق گذشت تو از گناهم و چشم پوشیت از

خَطِيئَتِي وَصَفَحَكَ عَنْ ظُلْمِي وَسَتَّرَكَ عَلَيَّ قَبِيحَ عَمَلِي وَحَامَكَ

خطایم و نادیده گزیرت از ستمم و پرده پوشیت بر کار زشتم و بردباریت

عَنْ كَثِيرِ جُرْمِي عِنْدَ مَا كَانَ مِنْ خَطَايَ وَعَمْدِي أَطَمَعَنِي فِي أَنْ

در برابر جنایت و جرم بسیارم که به خطایا از روی تعمد کردم مرا به طمع

انداخت تا از تو

أَسْأَلُكَ مَا لَا أَسْتَوُجِبُهُ مِنْكَ الَّذِي رَزَقْتَنِي مِنْ رَحْمَتِكَ وَأَرَيْتَنِي

درخواست کم چیزی را که مستحق آن نیستم. درخواست کم آنچه را که از

رحمتت روزی من کردی و

مَنْ قَدَّرْتَكَ وَعَرَّفْتَنِي مِنْ أَجَابَتِكَ فَصِرْتُ أَدْعُوكَ آمِنًا وَأَسْأَلُكَ

از قدرتت به من نمایانندی و از اجابت دعایت به من شناسانندی و این سبب

شد که من از روی اطمینان تو را بخوانم

مِسْتَأْنِسًا لَا خَائِفًا وَلَا وَجِلًا مُدِلًّا عَلَيْكَ فِيمَا قَصَدْتُ فِيهِ إِلَيْكَ

و با توانس گرفته بدون ترس و وا همه از تو حاجت بخوام و تازه در

مطلوب و مقصود خود با ناز و عشوه به در گاهت آیم

فَإِنْ أَبْطَأَ عَنِّي عَتَبْتُ بِحَمَلِي عَلَيْكَ وَ لَعَلَّ الَّذِي أَبْطَأَ عَنِّي هُوَ خَيْرٌ لِي

و اگر حاجتم دیر برآید بواسطه نادانیم بر تو اعتراض کم در صورتی که شاید دیر کردن آن برای من بهتر باشد زیرا

لِعِلْمِكَ بِعَاقِبَةِ الْأُمُورِ فَلَمْ أَرِ مَوْلَا كَرِيمًا أَضْبَرَ عَلَيَّ عَبْدٌ لَتِيمٌ مِنْكَ

تو دانای به سراجام کارها هستی و از اینرو من ندیدم مولای بزرگواری را که بر بنده پست خود شکیبازتر از تو باشد

عَلَيَّ يَا رَبِّ إِنَّكَ تَدْعُونِي فَأَوْلَىٰ عَنكَ وَ تَتَحَبَّبُ إِلَيَّ فَاتَّبِعْضُ إِلَيْكَ

بر من ای پروردگام تو مهای خوانی ولی من از تو رومی گردانم و توبه من دوستی می کنی ولی من با تو دشمنی می کنم و تو

وَ تَتَوَدَّدُ إِلَيَّ فَلَا أَقْبَلُ مِنْكَ كَأَنَّ لِي التَّطَوُّلَ عَلَيْكَ فَلَمْ يَمْنَعَكَ ذَلِكَ

به من محبت کنی و من نپذیرم گویا من منق بر تو دارم و باز این احوال باز ندارد تو را از

مِنَ الرَّحْمَةِ لِي وَ الْإِحْسَانِ إِلَيَّ وَ التَّفْضِيلِ عَلَيَّ بِمُحُودِكَ وَ كَرَمِكَ

مهر به من و واحسان بر من و بزرگواریت نسبت به من از روی نجشندگی و

بزرگواریت

فَارْحَمَ عَبْدَكَ الْجَاهِلَ وَجُدْ عَلَيْهِ بِفَضْلِ إِحْسَانِكَ إِنَّكَ جَوَادٌ كَرِيمٌ

پس بر بنده نادانت رحم کن و از زیاده احسانت بر او بیخس که براسق تو

نجشنده و بزرگواری

الْحَمْدُ لِلَّهِ مَالِكِ الْمُلْكِ مُجْرِي الْفُلْكِ مُسَجِّرِ الرِّيحِ فَالِقِ الْأَصْبَاحِ

ستایش خاص خدا است که مالک سلطنت و روان کننده کشتی (وجود) و

مسخر کننده باده‌ها و شکافنده سپیده صبح

دَيَانَ الدِّينِ رَبِّ الْعَالَمِينَ الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى حَامِهِ بَعْدَ عَلَيْهِ وَالْحَمْدُ

و حکمفرمای روز جزا و پروردگار جهانیان است ستایش خدای را است که

بردباریش پس از دانستن و ستایش

لِلَّهِ عَلَى عَفْوِهِ بَعْدَ قُدْرَتِهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى طَوْلِ أَنْاتِهِ فِي غَضَبِهِ

برای خدا است بر گذشتش با اینکه نیرومند است و ستایش برای خدا است

بر زیادی تحمل و بردباریش در عین خشم

وَهُوَ قَادِرٌ عَلَى مَا يُرِيدُ الْحَمْدُ لِلَّهِ خَالِقِ الْخَلْقِ بِإِسْطِ الرِّزْقِ فَالِقِ

او با اینکه او بر هر چه نخواهد تواناست ستایش خدای را است که

آفریننده خلق و گسترنده روزی و شکافنده

الإصباح ذى الجلال والإكرام وَالْفَضْلِ وَالْإِنْعَامِ الَّذِي بَعْدَ فَلَا

صبح صاحب جلال و بزرگواری و فضل و نعمت نجشی آنکه دور است پس

يُرَى وَقَرَّبَ فَشَهِدَ النَّجْوَى تَبَارَكَ وَتَعَالَى الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَيْسَ لَهُ

دیده نشود و نزدیک است که مطلع از گفتگوهای سری است برتر و والا است

ستایش خدایی را که نیست برای او

مُنَازِعَ يُعَادِلُهُ وَلَا شَبِيهَ يُشَاكِلُهُ وَلَا ظَهِيرَ يُعَاضِدُهُ قَهْرَ بِعِزَّتِهِ

ستیزه جویی که با او برابری کند و نه شبیهی که هم شکل او باشد و نه

پشتیبانی که کمکش کند به عزت خویش

الْأَعْرَاءَ وَتَوَاصَعَ لِعَظَمَتِهِ الْعُظْمَاءَ فَبَلَغَ بِقُدْرَتِهِ مَا يَشَاءُ الْحَمْدُ لِلَّهِ

چیره دستان را مقهور ساخته و در مقابل عظمتش بزرگان فروتنی کرده پس

بوسیله نیرویش بهر جا که خواهد رسیده ستایش خدایی را

الَّذِي يُجِيبُنِي حِينَ أُنَادِيهِ وَيَسْتُرُّ عَلَيَّ كُلَّ عُورَةٍ وَأَنَا أَعْصِيهِ وَ

که پاسخم دهد هر گاه بخوانمش و بپوشاند بر من هر زشتی را و من

نافرمانیش کنم و

يُعْظِمُ النِّعْمَةَ عَلَيَّ فَلَا أُجِزُّهُ مِنْ مَوْهَبَةٍ هَنِيئَةٍ قَدْ أَعْطَانِي

بزرگ گرداند بر من نعمتش را ولی من پاداشش ندهم پس چه بسیار نجشهای
جانبخشی که به من عطا فرمود

وَعَظِيمَةٍ مَخُوفَةٍ قَدْ كَفَانِي وَتَهْجَةٍ مُونِقَةٍ قَدْ أَرَانِي فَأُنْفِي عَلَيْهِ

و چه پیش آمدهای بزرگ و هولناکی را که از من دور کرد و چه خوشیهای
شگفت انگیزی که به من نمایاند او را

حَامِدًا وَآذْكَرُهُ مُسَبِّحًا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَا يَمِيتُكَ حِجَابُهُ وَلَا يُعَلِّقُ

ستایش کنان ثنا گویم و تسبیح گوین یادش کم ستایش خاص خدایی است که
پرده اش دریده نشود و در خانه اش

بَابُهُ وَلَا يَرُدُّ سَائِلَهُ وَلَا يَحْيِيْبُ أَمَلُهُ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي يُؤْمِنُ الْخَائِفِينَ

بسته نگردد و خواهنده اش رد نشود و آرزومندش نومید نگردد ستایش
خاص خدایی است که هر اسناکان را امان نجشد

وَيُرِيحِي الصَّالِحِينَ وَيَرْفَعُ الْمُسْتَضْعَفِينَ وَيَصْعُقُ الْمُسْتَكْبِرِينَ وَ

و شایستگان را بجات دهد و ناتوان شمردگان را بلند کند و گردنکشان را
زبون کند و

يَهْلِكُ مُلُوكًا وَيَسْتَخْلِفُ آخَرِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ قَاصِمِ الْخَبَّارِينَ مُبِيرِ

شاهان را نابود کند و به جایشان دسته دیگری نشاند ستایش خدای را در هم
شکننده سرکشان و نابود کننده

الظَّالِمِينَ مُدْرِكِ الْهَارِبِينَ نِكَالِ الظَّالِمِينَ صَرِيحِ الْمُسْتَضْرِحِينَ

ستمکاران در پیابنده گریختگان کیفر دهنده ظالمان فریادرس فریادخواهان

مَوْضِعِ حَاجَاتِ الظَّالِمِينَ مُعْتَمِدِ الْمُؤْمِنِينَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي مِنْ

جایگاه حاجتهای جویندگان تکیه گاه مؤمنان ستایش خدایی را است که

خَشِيَّتِهِ تَرَعْدُ السَّمَاءَ وَ سُكَّانَهَا وَ تَرَجُّفُ الْأَرْضَ وَ عُمَارَهَا

از ترس او آسمان و ساکنانش غرش کنند و زمین و آباد کنند گانش بر خود بزلزند

وَ تَمْوجُ الْبِحَارُ وَ مَنْ يَسْبِغُ فِي غَمَرَاتِهَا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا

و دریاها و آنانکه در قعر آنها شناوری کنند به جنبش و موج درآید ستایش

خاص خدایی است که ما را به این (دین) هدایت فرمود

وَ مَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي تَخْلُقُ وَ لَمْ تَخْلُقْ

و اگر او ما را هدایت نکرده بود ما بدان هدایت نمی شدیم ستایش خدایی را

است که آفرید و خود آفریده نشده

وَيَرْزُقُ وَلَا يَرْزُقُ وَيُطْعِمُ وَلَا يُطْعِمُ الْأَحْيَاءُ وَتُحْيِي

روزی دهد و کسی او را روزی ندهد و بخوراند و خود بی نیاز از خوراک
است و بمیراند زندگان را و زنده کند

الْمَوْتَى وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

مردگان را و او است زنده ای که نمیرد هر چه خیر است به دست او است و
او برای هر چیز توانا است

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَأَمِينِكَ وَصَفِيكَ

خدایا درود فرست بر محمد بنده ات و پیامبرت و امین بروحیت و
پسندیده ات

وَحَبِيبِكَ وَخَيْرِكَ مَنْ خَلَقَكَ وَحَافِظِ سِرِّكَ وَمُبْلِغِ رِسَالَتِكَ أَفْضَلُ

و حبیبیت و برگزیده ات از میان خلق و نگهدار رازت و رساننده پیامهایت
برترین درود

وَإِحْسَنَ وَأَجْمَلَ وَآكَمَلَ وَأَزْكَى وَأَنَمَى وَأَطْيَبَ وَأَظْهَرَ وَأَسْنَى

و بهترین و زیباترین و کاملترین و پاکیزه ترین و پررشدترین و خوشترین و
پاکترین و بلندترین

وَ أَكْثَرَ مَا صَلَّيْتَ وَ بَارَكْتَ وَ تَرَحَّمْتَ وَ مَحَنَّنْتَ وَ سَأَلْتَنِي عَلَى أَحَدٍ

و بیشترین درودی که فرستادی و برکتی که دادی و ترحمی که کردی و

عطفی که ورزیدی و محبتی که فرستادی بر هر یکی

مِن عِبَادِكَ وَ أَنْبِيَائِكَ وَ رُسُلِكَ وَ صِفْوَتِكَ وَ أَهْلِ الْكِرَامَةِ عَلَيكَ مِنْ

از بندگانت و پیامبرانت و رسولانت و برگزیدگانت و گرامیان تو از میان

خَلْقِكَ اللَّهُمَّ وَ صَلِّ عَلَى عَلِيٍّ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَ وَصِيِّ رَسُولِ رَبِّ

خلفت خدایا و درود فرست بر علی امیر مؤمنان و وصی فرستاده پروردگار

الْعَالَمِينَ عَبْدِكَ وَ وَليِّكَ وَ أَخِي رَسُولِكَ وَ مُحَمَّدِكَ عَلَى خَلْقِكَ

جهانیان بنده تو و ولی تو و برادر پیامبر تو و حجت تو بر خلقت

وَ آيَتِكَ الْكُبْرَى وَ النَّبَاءِ الْعَظِيمِ وَ صَلِّ عَلَى الصِّدِّيقَةِ الظَّاهِرَةِ فَاطِمَةَ

و نشانه بزرگت و نباء عظیم آن خبر بزرگ، و درود فرست بر صدیقه طاهره

فاطمه زهرا

سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ وَ صَلِّ عَلَى سِبْطِي الرَّحْمَةِ وَ إِمَامِي الْهُدَى

بانوی زنان جهانیان و درود فرست بر دو سبط (پیامبر) رحمت و دو پیشوای هدایت

الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ سَيِّدَيَّ شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ وَصَلِّ عَلَى آئِمَّةِ

حسن و حسین دو آقای جوانان اهل بهشت و درود فرست بر پیشوایان

الْمُسْلِمِينَ عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ وَ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ وَ جَعْفَرَ بْنِ مُحَمَّدٍ

مسلمانان علی بن الحسین و محمد بن علی و جعفر بن محمد

و مُوسَى بْنِ جَعْفَرَ وَ عَلِيَّ بْنَ مُوسَى وَ مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ وَ عَلِيَّ بْنَ

و موسی بن جعفر و علی بن موسی و محمد بن علی و علی

مُحَمَّدٍ وَالْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ وَالْخَلْفِ الْهَادِي الْمَهْدِيِّ مُجِجِكَ عَلِيٍّ

بن محمد و حسن بن علی و یادگار شایسته و راهنمایش حضرت مهدی که

اینها مجتهای تو بر

عِبَادِكَ وَأَمْنَاتِكَ فِي بِلَادِكَ صَلَوَةٌ كَثِيرَةٌ دَائِمَةٌ اللَّهُمَّ وَصَلِّ عَلَيَّ

بندگانت هستند و امینهای تو در شهرها و بلاد تو اند درودی فرست که

بسیار و همیشگی باشد خدایا و بالخصوص درود فرست

وَ لِي أَمْرِكَ الْقَائِمِ الْمُؤَمِّلِ وَالْعَدْلِ الْمُنْتَظَرِ وَ حُفَّتْهُ بِمَلَأَتِكَ

بر سرپرست دستورت آن امام قائم که مایه امید است و آن عدل و دادی که همه

چشم بر اوش هستند و فراگیر او را به فرشتگان

الْمُقَرَّبِينَ وَأَيْدُهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ

مقرب حلقه وار و به روح القدس یاریش کن ای پروردگار جهانیان خدایا
اوسائل آمدنش را آماده کن

الدَّاعِيَ إِلَىٰ كِتَابِكَ وَالْقَائِمَ بِدِينِكَ اسْتَخْلِفْهُ فِي الْأَرْضِ كَمَا

تا او به کتابت دعوت کند و به دین تو قیام کند و او را روی زمین جایگزین
گردان چنانچه

اسْتَخْلَفْتَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِ مَكِّنْ لَهُ دِينَهُ الَّذِي ارْتَضَيْتَهُ لَهُ أَبَدًا مِنْ

جایگزین کردی آنانکه پیش از او بودند و آن دینی را که برایش پسندیده ای
بدست او پابرجا کن و پس از

بَعْدِ خَوْفِهِ آمَنَّا يَعْبُدُكَ لَا يُشْرِكُ بِكَ شَيْئًا اللَّهُمَّ اعِزَّهُ وَاعِزِّزْ بِهِ

ترس و خوفی که داشته آسایش خاطر می به او بده که با کمال خلوص تو را
پرستش کند خدایا عزیزش گردان و دیگران را به او عزیز کن

وَانصُرُهُ وَاَنْصِرْ بِهِ وَاَنْصُرْهُ نَصْرًا عَزِيزًا وَاَفْتَحْ لَهُمُفْتَحًا يَسِيرًا

یاریش کن و بوسیله او دیگران را یاری کن و بطور پیروزمندانه ای او را یاری
کن و گشایش آسانی

وَاجْعَلْ لَهُ مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَانًا نَصِيرًا اللَّهُمَّ أَظْهِرْ بِهِ دِينَكَ وَسُنَّةَ

بهره اش کن و قرار ده برایش از نزد خود حکومتی نصرت آور خدایا بدو دین

خود و روش

نَبِيِّكَ حَقًّا لَا يَسْتَحْفِي بِشَيْءٍ مِّنَ الْحَقِّ مَخَافَةَ أَحَدٍ مِّنَ الْخَلْقِ

پیامبرت را آشکار ساز بطوری که چیزی از امور حقه نماند که ناچار باشد

از ترس مردم پنهانش کند

اللَّهُمَّ إِنَّا نَرْغِبُ إِلَيْكَ فِي دَوْلَةِ كَرِيمَةٍ تُعَزِّزُ بِهَا الْإِسْلَامَ وَأَهْلَهُ

خدایا ما با تضرع و زاری به درگاهت از تو خواستاریم دولتی گرامی را که به

وسیله آن اسلام و مسلمین

وَتُدِلُّ بِهَا النِّفَاقَ وَأَهْلَهُ وَبِمَحَلَّتِنَا فِيهَا مِمَّا لَدُّعَاةٍ إِلَى طَاعَتِكَ

را عزت نجشی و نفاق و منافقین را منکوب سازی و ما را در آن دولت از زمره

خوانندگان مردم بسوی اطاعت تو

وَالْقَادِرِ إِلَى سَبِيلِكَ وَتَرَزُقْنَا بِهَا كَرَامَةَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ اللَّهُمَّ مَا

و از برندگان بسوی راه خود قرارمان دهی و بدان وسیله بزرگواری دنیا و

آخرت را نصیب ما گرداندی خدایا آنچه را که

عَزَّفَتْنَا مِنَ الْحَقِّ فَحَمَلْنَاهُ وَمَا قَصْرْنَا عَنْهُ فَبَلَّغْنَاهُ اللَّهُمَّ الْمَمْرُ بِهِ

از حق به ما شناسانده ای تاب تحملش را نیز به ما بده و آنچه را که از رسیدن
بدان کوتاه آمدیم تو ما را بدان برسان خدایا بدان حضرت

سَعَيْنَا وَاشْعَبَ بِهِ صَدْعَنَا وَازْتَقَى بِهِ فَتَقْنَا وَكَثُرَ بِهِ قَلْبُنَا وَاعْرَزَّ بِهِ

پراکندگیمان را برطرف کن و گسیختگیمان را دور کن و پریشانی ما را بدو
پیوست کن و کمی ما را بدو زیاد کن

ذَلَّتْنَا وَاعْنَى بِهِ عَائِلَتْنَا وَاقْضِ بِهِ عَنَّا مَعْرَمَنَا وَاجْبُرْ بِهِ فَقْرَنَا وَسُدِّ بِهِ

و خواروی ما را بدو عزت نجش و نداری ما را بدو توانگری نجش و بدهی ما را
بوسیله اش بپرداز و فقر ما را بدو جبران کن

حَلَّتْنَا وَيَسِّرْ بِهِ عُسْرَنَا وَيَبَيِّضْ بِهِ وُجُوهَنَا وَفُكِّ بِهِ أَسْرَنَا وَاجْمَعْ بِهِ

و شکاف و تفرقه ما را بدو برطرف کن و سختی ما را بدو آسان کن و چهره
های ما را بدو سفید گردان و گرفتاران ما را بدو آزاد

طَلِبْتَنَا وَآبِحْزْ بِهِ مَوَاعِيدَنَا وَاسْتَجِبْ بِهِ دَعْوَتَنَا وَأَعْطِنَا بِهِ سُؤْلَنَا

کن و خواسته های ما را بدو روا کن و وعده های ما را به او محقق نجش و
دعای ما را بدو مستجاب کن و خواهشهای ما را

وَبَلِّغْنَا بِهِ مِنَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ آمَالَنَا وَأَعْطِنَا بِهِ فَوْقَ رَعْبَتِنَا يَا خَيْرَ

بوسیله او عطا کن و بوسیله او ما را به آرزوهای دنیا و آخرت برسان و

بوسیله او بیش از آنچه ما خواهیم به ما بده ای بهترین

المُسْتُولِينَ وَأَوْسَعَ الْمُعْطِينَ إِسْفِ بِهِ صُدُورَنَا وَأَذْهَبِ بِهِ غَيْظَ

درخواست شدگان و دست بازترین عطاکنندگان سینه‌های ما را با ظهورش

شفا بخش و بوسیله او عقده

قُلُوبِنَا وَاهْدِنَا بِهِ لِمَا اخْتَلَفَ فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِأَذْنِكَ إِنَّكَ تَهْدِي مَنْ

دل‌های ما را برطرف کن و بدو ما را بدان حقی که مورد اختلاف است به اذن

خود راهنمایی کن که براسق تو هر که

تَسَاءً إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ وَانصُرْنَا بِهِ عَلَى عَدُوِّكَ وَعَدُوِّ نَا إِلَه

را بجوای به راه راست هدایت فرمایی و بدست او ما را بر دشمنانت و

دشمنان ما نصرت ده ای معبود

الْحَقِّ آمِينَ اللَّهُمَّ إِنَّا نَشْكُو إِلَيْكَ فَقَدْ نَبَيْنَا صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَإِلَه

برحق - آمین - خدایا ما به تو شکایت کنیم از نبودن پیامبران که دروهای تو

بر او و آتش باد

وَ غَيْبَةً وَ لَيْتِنَا وَ كَثْرَةَ عُدُوْنَا وَ قَلَّةَ عَدَدِنَا وَ شِدَّةَ الْفِتَنِ بِنَا وَ تَظَاهِرَ

و از غیبت مولایمان و از بسیاری دشمنان و کمی افرادمان و از سختی آشوبها

و از کمک دادن اوضاع

الزَّمانِ عَلَيْنَا فَصَلِّ عَلَي مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ اعِنَا عَلَي ذَلِكَ بِفَتْحِ مِنْكَ

زمانه به زیان ما پس درود فرست بر محمد و آلش و کمک ده ما را بر این اوضاع

به گشایش

تُعِزُّهُ وَ بَصُرٍ تَكْشِفُهُ وَ نَصْرٍ تُعِزُّهُ وَ سُلْطَانٍ حَقٍّ تَظْهَرُهُ وَ رَحْمَةٍ

فوری از طرف خود و برطرف کردن ریج و ناراحتی و یاری با عزت و ظاهر

ساختن سلطنت حقه و رحمتی

مِنْكَ بِمَعْلِلِنَاهَا وَ عَافِيَةٍ مِنْكَ تُلَبِّسُنَاهَا بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

از جانب تو که ما را فرا گیرد و تندرستی از طرف تو که ما را بیوشاند به

رحمتت ای مهربانترین مهربانان

